

niedziela, 11.06.2017

ZAMYŚLENIA NA UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY ŚWIĘTEJ

Św. Faustyna zapisała w swoim duchowym „Dzienniczku”: „W pewnej chwili zastanawiałam się o Trójcy Świętej, o Istocie Boga. Koniecznie chciałam zgłębić i poznać, kto jest Ten Bóg. W jednej chwili duch mój został porwany jakoby w zaświaty, ujrzałam Jasność nieprzystępną, a w niej jakoby trzy źródła jasności, której pojąć nie mogłam. A z tej Jasności wychodziły słowa w postaci gromu i okrążyły niebo i ziemię. Nic nie rozumiejąc z tego zasmuciłam się bardzo. Wtem z morza jasności wyszedł nasz ukochany Zbawiciel w piękności niepojętej, z Ranami jaśniejącymi. A z onej jasności było słyszeć głos taki: Jakim jest Bóg w Istocie swojej, nikt nie zgłębi, ani umysł anielski, ani ludzki. Jezus mi powiedział: Poznawaj Boga przez rozważanie przymiotów Jego. Po chwili Jezus zakreślił ręką znak krzyża i znikł” (Dz. 30).

Dziś zatrzymujemy się na progu Tajemnicy Boga, na progu zdumienia. Pragniemy oddać cześć Bogu Jedynemu w Trzech Osobach – Ojcu, Synowi i Duchowi Świętemu. Tajemnicy Trójcy dotykamy w naszej codzienności, wykonujemy znak krzyża – rozpoczynając dzień, modlitwę, posiłek, podróż. To jedna z najprostszych modlitw – nawet małe dzieci umieją się przeżegnać. Jednak ta pozornie najprostsza modlitwa zawiera w sobie niezmierną głębię. Każde wypowiedzenie słów „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen” jest dotknięciem wielkiej tajemnicy, wobec której ludzki umysł staje bezradny.

Pierwszą Osobą Trójcy Świętej jest Ojciec, który wszystko stworzył, z którego początek bierze wszelkie istnienie. Ojciec – Dawca życia oraz prawa Przykazań, strzegący ich swoim autorytetem, wymagający i stanowczy – a jednocześnie czuły, wrażliwy, czekający na marnotrawnych synów i zawsze gotowy przebaczyć.

Drugą Osobą jest Syn, który zstąpił na ziemię dla zbawienia człowieka. Ten, który tak dobrze zna nasze ludzkie sprawy, rozterki, pytania, cierpienie, radości i smutki. Ten, który uczy nas otwartości w relacjach z innymi, widzenia brata w drugim człowieku i przyjmowania go z miłością. Ten, który przez zachwyt swoją, umiejętnością dostrzegania piękna w świecie i dobra w drugim człowieku prowadzi nas do Ojca, od którego pochodzi wszelkie dobro i piękno.

Trzecią Osobą jest zaś Duch Święty, który pochodzi od Ojca i Syna, i posłany został po to, aby doprowadził świat do pełnej świętości. Duch Święty - Pocieszyciel, Ogień i Wicher, Woda Życia gasząca wszelkie pragnienie. Ten, który uczy nas się modlić; modli się w nas i za nas. Pozwala nam przekraczać kolejne bariery naszych zniewoleń i zranień. Wyzwala nas z lęku i rozpacz, a jednocześnie otwiera nasze oczy i zakasuje rękawy, pokazując, jak wiele rzeczy w nas i wokół nas domaga się przemiany i uzdrowienia.

Dzisiejsza uroczystość jest okazją do stanięcia przed Jezusem z prośbą, by pomógł nam zrozumieć, poznać i docenić miłość Ojca – i odpowiedzieć na nią z mocą i radością, pochodzącą od Ducha Świętego. Jest okazją, by naśladować w swym życiu miłość Bożych Osób. By nasze życie toczyło się w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.